ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 2023/83 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 18ης Ιουλίου 1983

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 440/83 όσον αφορά τις αποζημιώσεις για συνεχείς ή εκ περιτροπής υπηρεσίες των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση ενιαίου Συμβουλίου και ενιαίας Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

το πρωτόκολλο περί προνομίων και ασυλιών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και ιδιως το άρθρο 13,

τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών, όπως καθορίστηκαν από τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 259/68 [1] και τροποποιήθηκαν τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 440/83 [2], και ιδίως τα άρθρα 63, 64, 65 και 82 του εν λόγω κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, καθώς και το άρθρο 20 πρώτο εδάφιο και το άρθρο 64 του εν λόγω καθεστώτος,

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι κατά την υποβολή της πρότασης κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 440/83 σημειώθηκε μία παράλειψη· ότι η παράλειψη αυτή πρέπει να διορθωθεί,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) αριθ. 440/83 προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

«Από την 1η Ιουλίου 1982, τα ποσά των 6 207, 10 242 και 13 966 βελγικών φράγκων των αποζημιώσεων για συνεχείς ή εκ περιτροπής υπηρεσίες που προβλέπονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 372/82 [2] αντικαθίσταται αντίστοιχα από τα ποσά των 6 592, 10 877 και 14 832 βελγικών φράγκων.

[2] ΕΕ αριθ. L 47 της 19. 2. 1982, σ. 13.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από την δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε Κράτος μέλος.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 18 Ιουλίου 1983.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ι. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

[1] ΕΕ αριθ. L 56 της 4. 3. 1968, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 53 της 26. 2. 1983, σ. 1.